VI&HIV

Juni 2015 | 25. årgang | Medlemsblad

AFSLAG PÅ FORSIKRING

Af Morten Eiersted, Redaktør VI&HIV

Trods fremskridt inden for behandling og en nærnormal livsprognose i Danmark oplever hiv-smittede stadig, at de afvises af forsikringsselskaberne.

Når hiv-smittede i dag tegner forskellige pensionsordninger, kan de ikke benytte forskellige tillægspensioner som f.eks. livsforsikringer. På trods af den nærnormale livsprognose for velbehandlede hiv-smittede, dvs. at velbehandlede hiv-smittede skønnes at leve lige så længe som baggrundsbefolkningen, afvises hiv-smittede stadig.

Der kan være mange årsager til at man ønsker at tegne en livsforsikring. Det kan handle om ønsket om at drage omsorg over for ens nærmeste eller/og det kan være en forudsætning i forhold til at kunne stille garanti for et huslån og lignende.

I det følgende afsnit er et uddrag af en e-mail, som vi har modtaget i sekretariatet. Vi har anonymiseret e-mailen, så afsender kun er os bekendt. E-mailen handler om afslag på en livsforsikring.

Vi talte sammen i telefonen for et stykke tid siden, da jeg havde fået afslag på en forsikring via min pensionsordning hos et forsikringsselskab på at forsikre mit barn i tilfælde af min død.

Det var meget sparsomme oplysninger om mit helbred, de skulle bruge, så vidt jeg husker kun om jeg havde været syg inden for de sidste 2 år, men også om jeg pt. tog medicin. Da jeg jo angav, at jeg tog hiv-medicin, skrev de som begrundelse for afslaget at "HIV ifølge Videnscenter for Helbred og Forsikring statistisk kan nedsætte den forventede levetid".

Jeg synes, at det er grotesk, at de i 2015 på så tyndt et grundlag helt generelt blot afviser alle hiv-smittede, fordi det er bekvemt for dem.

Jeg har levet som smittet i mange år og er velbehandlet, og der er ifølge min læge på ambulatoriet, hvor jeg går til kontrol, absolut intet, der begrunder, at jeg ikke har en ligeså lang forventet levetid som den almindelige baggrundsbefolkning.

Jeg vil derfor skrive en klage til forsikringsselskabet, hvor jeg anfører dette og også nævner, at jeg har talt med Hiv-Danmark om afslaget.

Jeg ringende forleden til forsikringsselskabet for at få at vide, hvordan sagsbehandlingen omkring klager foregår, og deres medarbejder oplyste, at de har et internt klageteam hos selskabet, og at man også kunne sende dokumentation med. Men vedkommende sagde også, at det sandsynligvis ikke ville ændre på noget, eftersom de stadig udelukkende vil forholde sig til den statistik og de vurderinger, som de modtager fra Videnscenter for Helbred og Forsikring, som åbenbart er en forening, som rådgiver og registrerer for forsikringsselskaberne. Da jeg spurgte nærmere ind til denne klagemulighed, som jo så virker ret proforma, var hun meget uvillig/ påpasselig med at udtale sig yderligere.

Forsikringsselskabet sagde endvidere, at jeg selv kunne kontakte Videnscenter for Helbred og Forsikring direkte.

Som vi talte om, synes jeg at det må være en relevant sag for Hiv-Danmark som interesseorganisation at gå ind i, for den viser jo, at forsikringsselskaberne/Videnscenter for Helbred og Forsikring øjensynligt uden skelen til behandlingsresultaterne stadig blankt afviser at forsikre alle hiv-smittede. Jeg synes, at det må være en oplagt opgave at medvirke til at Videnscenteret får opdateret deres viden på dette punkt.

I må gerne henvise til min sag, så I har et konkret eksempel, men ellers foretrækker jeg at være anonym.

Hiv-Danmark følger op på sagen og tager kontakt til forsikringsbranchens Videnscenter for Helbred og Forsikring.

Ses vi på Bornholm i år?

Hiv-Danmarks formand Helle Andersen deltager i dette års Folkemøde på Bornholm, der varer fra torsdag den 11. juni til søndag den 14. juni 2015.

Mød bl.a. Helle til debat den 12. juni 2015 kl. 14:30-15:30, når Meningsminisiteriet diskuterer "Skal hiv-smittede ikke have samme rettigheder som andre?" sammen med Klaus Legau, AIDS-fondet og Asger Aamund.

s. 2 Besøg i Positivgruppen
s. 5 Indtryk fra årsmødet
s. 6 Medicinsk nyt, PrEP

HER HAR DU MULIGHED FOR AT KOMME FORBI OG SNAKKE MED NOGEN ...

Af Morten Eiersted, Redaktør VI&HIV

Vi er i begyndelsen af maj. Jeg har inviteret mig selv ud til frokost i Positivgruppen for at tale med formanden John Jensen (ill.)om selve huset og de aktiviteter, der sker på Tesdorfsvej på Frederiksberg. Positivgruppen er et værested for hiv-smittede mænd, der har sex med mænd.

For at komme ind til Positivgruppen skal man ringe på en hoveddør. Positivgruppen ligger i et stille villakvarter på Frederiksberg tæt på byen. Jeg er kommet i lidt god tid før selve interviewaftalen, så jeg bliver mødt af et medlem. Han viser mig ud i havestuen, hvor der sidder en lille gruppe og nyder den første majsol med en kop kaffe. Over kaffen sludrer vi lidt løst og fast, inden John kommer ind gennem døren, og vores aftalte interview kan begynde. Vi sætter os ud i haven.

John, fortæl mig lidt om de forskellige aktiviteter, som foregår her i huset?
– Vi har mange forskellige typer af aktiviteter her i Positivgruppen. Jeg kan begynde med Hiv+Art, som er en gruppe, der mødes om torsdagen for at male sammen, gå på udstillinger eller selv lave deres egen udstilling. Lige nu udstiller de deres værker i kælderen.
– De er ca. en 6-7 stykker, der mødes om kunstprojektet. Vi har stillet lidt lærreder og maling til rådighed. Det er en god, fantastisk oplevelse at se, hvad de enkelte får ud af hinandens nærvær. Og vi har også fået noget ud af projektet, vi har f.eks. brugt nogle af Torbens malerier som udsmykning på vores kopper, visitkort m.m.
– Så har vi påbegyndt en svømmegruppe. Der er en lille flok medlemmer, hvor 2 personer nok er de mest gennemgående lige nu, der tager sammen ud i svømmehallen. De er nok tilbage her til frokosten om lidt.

Hvilke tilbud benytter du selv?
– Jeg var med til at starte motionscenteret her i Positivgruppen. Jeg begyndte at komme her i 1995, og efter et par få måneder foreslog jeg, om vi ikke kunne indrette et motionscenter i kælderen. Positivgruppen havde fået midler fra Sundhedsstyrelsen, som skulle bruges på sportslige aktiviteter. Det var der stemning for, og så fik vi etableret det.
– Det var et vigtigt tilbud til mig. Jeg havde tabt mig meget, og jeg havde derfor ikke lyst til at komme i de almindelige motionscentre. Selvom faciliteterne ikke er så store her, så var det alligevel nok for mig til at jeg kunne få min motion her.

Som ny, hvordan møder man bedst andre medlemmer her?
– Jeg tror indgangsviklen til at få en god kontakt er ved at melde sig til et af mange aktiviteter, som vi har her i huset. En stor del af vores aktiviteter er båret af frivillige, så der er altid plads til flere. Man kan melde sig til rengøringsgruppen, havegruppen, eventgruppen osv., det betyder ikke så meget. Man skal ikke have særlige forudsætninger, men bare have lyst til at give en hånd med.
– Du snakker nok på en anden måde, når der er noget konkret at tage sig til. Og du skal som sagt ikke være verdensmester, men blot have lyst til at give en hånd med i husets drift. Thomas, jeg og Rudi er f.eks. en del af havegruppen, så lige nu går tiden med at luge ukrudtet i haven.

Har I også ansatte i Positivgruppen?
– Ja, vi har ansat Torben til at gøre rent, være i huset og være it-medarbejder. Han afholder IT-kurser her i huset. Pia er en anden af vores ansatte. Hun laver vores frokost på hverdage. Der er derfor næsten altid lidt folk i huset, man vil sjældent komme til et tomt hus. Det er vigtigt med ansatte for huset, at der er nogle, og at de lærer de forskellige nye folk at kende. Stort set alle de ansatte, som vi har haft igennem tiden, er siden blevet venner af huset. Det er meget rart at tænke på.

Hvad kræver det at bruge huset?
– Positivgruppen er på mange måder en forening som alle andre. Hvis man giver en hånd med, så kommer det til at fungere bedre. Men jeg tror, at vi også er et godt værested for nogle særlige grupper af hiv-smittede, som går og har det svært. Vi er i hvert fald opmærksomme på at spotte, når folk har det dårligt.
– De er på en eller anden måde udsat.

Hvordan sætter I fokus på denne udsathed?
– Jeg tror, at vi ikke er så bange for at spørge ind til det. Mange som f.eks. får depressioner oplever desværre også, at de kommer til at stå meget alene med det. Det er noget, som foregår inde i ens eget hoved, det er ikke så synligt som et brækket ben, der heler.
– Og så tror jeg, at vi her i huset er en del, som f.eks.

Fortsættes på s. 4

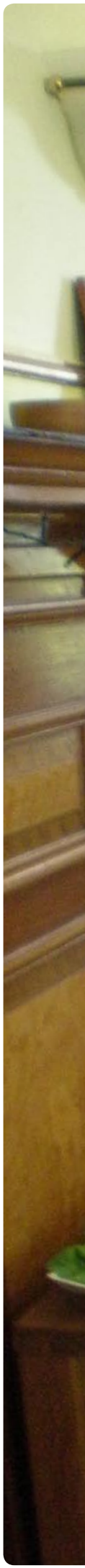

Fortsat fra s. 2: Her har du mulighed for at komme forbi og snakke med nogen …

selv har haft depressioner inde på livet. Det gør, at vi kan tale med om det på en anden måde. Men det handler nok primært om, at vi ønsker at lytte og give plads til folk, som rammes af en depression, så de ikke føler sig alene om det.
– Jeg talte på Hiv-Danmark Dagen (red.: i februar 2015) om, at vi må i gang med at arbejde med depression. Med vores samarbejde med Hiv-Danmark håber jeg, at vi kan få sat mere fokus på emnet.
– Jeg tror, at det giver god mening for et værested som Positivgruppen at arbejde med dette område …

Vi bliver afbrudt af, at der bliver kaldt til middag. Vi fortsætter samtalen lidt mere løst og sætter os ved et bord. Der er ca. 12 personer, som spiser med på denne dag. Over middagen taler vi videre blandt andet om Johns rygestop, som han synes virker godt, og som jeg gerne må skrive om. Lige nu er det svært, men det har de også talt om, at det ville blive. De har en god rygestop terapeut, som kommer ud og holder kurserne i Positivgruppen. Rundt om bordet flyder samtalen frit, og man fornemmer en god stemning og en lyst til at tale om stort og småt. Jeg lover, at jeg ikke er i gang med interviewet, men det er man vel heller ikke, når jeg nu begynder at fortælle om mine oplevelser af service i butikker, mine rejser og andet, som jeg kommer ind på under middagen. Efter middagen genoptager vi interviewet, Martin Carlsen sætter sig sammen med os og deltager i det videre interview:

Hvilke arrangementer kan man komme til i Positivgruppen?
– Vi har mange forskellige typer. Vi holder jo forskellige fester, hvor der pyntes op. Vi har også forskellige filmaftener, og så inviterer vi også til foredrag med læger. F.eks. havde vi Nina Weiss forbi fra Hvidovre Hospital for at fortælle os om hepatitis C. Det trak mange folk til, og der var en stor spørgelyst. Man bliver jo også nogen gange klogere af at høre andre folks spørgsmål.

Hvordan annoncerer I disse arrangementer?
– Man skal nok følge med på vores hjemmeside. Derudover så sender vi jo e-mail ud til vores medlemmer. Det kan jo være om alt muligt, f.eks. at der er et forestående banko-arrangement eller auktioner, hvor overskuddet går til husets drift. Så vi har en rimelig bredde i vores tilbud.
– Senest har vi åbnet for Ung+, hvor unge hiv-smittede (red.: op til 40 år) mødes den sidste lørdag hver måned til en sammenkomst, hvor de selv laver festen. Det er jo ved at blive løbet i gang, så lige nu kommer der ikke så mange. Men vi håber jo på, at de unge vil bruge dette sted på den måde, som de har lyst til. Og blive lige så glad for dette sted, som vi er.
– Der er jo den fordel med Positivgruppen, at vi har en stor erfaring med hiv og livet generelt. Og vi har oftest tiden til en samtale. Det er jo nok de små løbende samtaler i vores hverdag, der kan hjælpe den enkelte. Når man ikke føler, at man skal forberede sig, men hvor ordet og tankerne flyder lidt frit.

Her til sidst, er der nogle samarbejder, som I gerne så sat i gang?
– Vi samarbejder jo allerede med en række forskellige organisationer i hiv-miljøet. Vi er glade for vores kontakt med ambulatorierne, og vi kan da også se glæden, som nogen af de nye får ved at komme hos os i et stykke tid.
– Det har været rigtig godt at kunne samarbejde med Hiv-Danmark om Hiv-Forum. Det er jo rart, at vi kan supplere hinanden og benytte hinandens tilbud.
– I vores frivillige arbejde bruger vi meget tid på værestedsfunktionen. Vi ringer til medlemmer, sender kort og blomster ved sygdom og er på den led opmærksomme. Vi har talt om, at vi skal prøve at være mere synlige på PrideSquare. Det er jo en stor udgift for en lille forening som vores, men det er vigtigt, at folk udefra kan se, hvad vi kan. Vi har jo nok jævnlig kontakt med 15-20% af alle hiv-smittede mænd, der har sex med mænd i Danmark. Det er en stor gruppe, men vi kunne måske rumme flere.
– Positivgruppen er et åbent tilbud til dem, som har det svært. Men det er også et tilbud til dem, som gerne vil bruge Positivgruppen til at lave et tilbud for andre (og sig selv). Her har du muligheden for at komme forbi og snakke med nogen.
– Vi har nok en del, som føler sig ensomme. Her har vi en vigtig funktion. Vores samtaler spænder vidt, fra chokket over at have fået hiv til hvis helbredet begynder at skrænte. Vi er lidt et pusterum.
– Jeg har fået venner her, som jeg nok ikke ville være stødt på i andre sammenhænge. Det har beriget mit liv. Personligt er jeg dybt taknemmelig, jeg er kommet her meget og holder rigtig meget af stedet.
– Jeg har haft mulighed for at få og give omsorg til andre, det betyder meget for mig.

Tak for jeres tid!
– Selv tak.

Se mere på hjemmesiden om tilbud eller aktiviteter for dig. Positivgruppen er åben for alle, der er dog enkelte tidspunkter som f.eks. medemsaftenen om onsdagen, som kun er for medlemmer. Se mere på www.positivgruppen.dk

Så ligger programmet for orienteringsaftenerne 2015 klar!

Kom forbi til en hyggelig aften sammen med os i Aalborg (28. oktober), Aarhus (29. oktober), Odense (3. november) og København (10. november).

I samarbejde med de enkelte ambulatorier har vi igen tilrettelagt et spændende program, se kalenderpunktet på www.hiv-danmark.dk for en detaljeret oversigt af programmet. Som sædvanlig er der mulighed for at mødes og socialisere lidt både før, under og efter arrangementet.

Af hensyn til planlægningen håber vi på, at så mange som muligt tilmelder sig på forhånd via hjemmesiden eller på ambulatoriet. Arrangementerne gennemføres ved hjælp af frivillige, så vil du gerne give en hånd med, så skriv til morten@hiv-danmark.dk

Tak til Stig Kongerslev for årets illustration.

ÅRSMØDET 2015
– betragtninger fra et bestyrelsesmedlem

Jacob Hermansen, 42 år, hiv-diagnose i 2005, uddannet Folkeskolelærer. P.t. bosat i Norge,

For 24. gang blev der indkaldt til årsmøde i Hiv-Danmark, patientforeningen for hiv-smittede. Og ja, foreningen har næste år 25 års jubilæum. Hvor er det dog trist!

Eller er det? Der er fortsat meget tungsindighed omkring denne kroniske sygdom, megen alvorlighed og megen stillingtagen. Det vidner og fortæller vores medlemmer og frivillige os dagligt om. I forhold til omverdenen er låget skruet godt fast for den enkelte hiv-smittede. Det er den enkelte hiv-smittedes udfordring at leve med hiv, og det er Hiv-Danmarks opgave at lette denne byrde. Gid det ikke fyldte så meget i vores liv, og gid at det ikke var så nødvendigt, at dette låg er så fastskruet. Skyld, skam og omverdenens uvidenhed og diskrimination i det åbne og udtalte rum, såvel som i det skjulte og fortiede indre. Heri består synden. Ikke hiv i sig selv og slet ikke det faktum, at vi elskede, elsker og gerne vil elskes med som velbehandlede hiv-smittede.

For alt dette fylder ubeskriveligt meget, når alt kommer til alt. Selvom låget på visse områder løsner sig for nogle, så er psykisk skrøbelig en markant udfordring for langt de fleste hiv-smittede i dag. Virus forholder vi os medicinsk til, før eller siden, og det kan være en udfordring i sig selv. Men den psykiske skrøbelighed er der ingen, eller begrænset fokus på. Derfor er Hiv-Danmark her endnu. Ingen forstår hiv-smittedes situation bedre end hiv-smittede selv. Jeg vil gerne blive mødt uden frygt og uden fordømmelse. Det kan i realiteten kun lade sig gøre, hvis jeg holder min kæft om min hiv-status og forsøger at lade som ingenting.

Men det kunne jeg ikke. Lade som ingenting. Så jeg tog springet et halvt år efter diagnosen og lever i dag åbent med hiv, og ser mig selv som en relativ ressourcestærk person. Men reaktionerne på min status som hiv+ er uundgåelige. Både med små og store bogstaver i det offentlige rum, men for det meste inde i mit hoved i form af ufrie tanker. Der går sjældent en dag, uden at jeg ikke har tænkt en tanke, der er hiv-relateret. Mest i kraft af min relation til Hiv-Danmark selvfølgelig, men oftest på et personligt plan. Selvom jeg gerne vil besejre denne tristhed, og erstatte den med noget frugtbart, så bliver jeg til stadighed ramt af mit eget selvstigma, og jeg kan ikke bare "fjerne det". Jeg ved, at jeg på mange udadtil virker som et stabilt og stærkt menneske. Men det er jeg i perioder slet ikke. Mit netværk er stærkt, men jeg kan stadig tvivle. Jeg vil gerne tro på kærligheden, men den er der kun på familiært og venskabeligt plan. Jeg tænker endda ofte, at jeg på dette punkt er overordentlig privilegeret. Det er andre hiv-smittede langt fra. Igennem 10 år har jeg langsomt etableret en usynlig og robust mur omkring mit hjerte, og selvom nedrivningen er påbegyndt, så er den kompliceret, langsommelig og nogen gange helt gået i stå.

Denne og andre personlige historier er Hiv-Danmarks vigtigste våben i krigen mod den uberettigede stigmatisering af mennesker, der lever og ånder med hiv. Hiv-Danmark repræsenterer ALLE, der lever med hiv. Vi skal medvirke til at forandre hiv-smittedes fælles historie; den samfundsorienterede og vel også den mest skadelige historie for hele Danmarks befolkning gennem snart 35 år. Og så skal vi for alt i verden respektere den enkelte hiv-smittedes valg om at leve sit liv med hiv, åben eller ej.

Hvad gør Hiv-Danmark så? Vi fortsætter ufortrødent at styrke og udvikle de netværk, der allerede findes. Vi understøtter udviklingen af nye lokale netværk landet over. Det er gennem netværk, at hiv-smittede mødes og styrker hinanden i store og små spørgsmål fra dagligdagen. Den dagligdag, der indebærer betydningsfulde og til tider tunge valg og ikke mindst fravalg. Mennesker skaber og fortæller en historie om sig selv. En historie vi selv tror på. Ofte ved vi godt, om den er indbildt. Men det er en historie om os selv, og den er altid sand i vores øjne. Ofte sker der pludselig noget uventet, noget udefrakommende. Måske et møde med et andet menneske, der rusker op i denne historie. En rådgiver, en mentor, eller en god ven, som vi åbner os for. Og pludselig er der skabt grobund for et nyt perspektiv på eget selvbillede, på eget værd, og på godt og ondt.

Vi skal også være skarpe på, at hiv-smittedes rettigheder sikres. I sundhedsvæsenet, i forsikringsøjemed, i arbejdsrelationen, på rejsefronten og i familielivet. Uligheden i sundhedsvæsenet på regionalt plan er mærkbar. Med hiv-ambulatoriet på Skejby Sygehus som forbillede skal vi advokere for, at landets øvrige hiv-ambulatorier opprioriterer helhedsorienterede behandlingstilbud med større fokus på psykisk skrøbelighed. Behovet er allerede påvist. – Og finansieringen fundet. Formanden for danske regioner, Bent Hansen, har meldt ud, at ud fra et sundhedsøkonomisk perspektiv kan helhedsorienterede behandlingstilbud i sidste ende blive udgiftsneutrale. Sådan en udmelding skal vi følge op på!

Ydermere skal al form for diskrimination på personligt og juridisk plan elimineres. Der ER ikke længere belæg for, at hiv-smittede ikke kan leve et fuldt ud normalt liv på højde med alle andre.

Hiv-Danmarks fundament bygger på frivilligt engagement, på mange frivilliges ekspertise og viden på alle niveauer. Uden aktivismen, inspirationen, og viljen til at forandre er vi ingenting. Med stort hjertemod og personlig indlevelse formår vores frivillige og ansatte at bestride sine opgaver med en særlig indsigt og indsats. For en lille forening som Hiv-Danmark kan det ikke beskrives tydeligt nok, hvor stolte og taknemmelige vi er over det bundsolide arbejde, der dagligt udføres.

Hiv-Danmark kan og skal medvirke til at bane vejen for, at det bliver nemmere at leve med hiv. Vi vil altid forstå, respektere og støtte op om den enkelte hiv-smittedes valg om åbenhed eller ej. Åbenhed er lig sårbarhed, og dette er særligt gældende for mennesker, der lever med den kroniske sygdom hiv.

Hiv-Danmarks aktiviteter kan du læse mere om i referatet fra Årsmødet 2015 på hjemmesiden. Årsmødet har endnu engang talt: Hiv-Danmarks igangværende aktiviteter skal fortsat vedligeholdes og udvikles inden for hver af vore tre fokusområder; Rettigheder, Netværk og Information. Jeg glæder mig sammen med den nyvalgte bestyrelse til at trække i arbejdstøjet og blive bedre til det, vi allerede gør: At gøre en forskel og være taleløret for alle hiv-smittede i Danmark.

Med ønsket om en hjertevarm og dejlig sommer til alle
Jacob Hermansen
Nyudpeget Næstformand

MEDICINSK NYT

Af jens Wilhelmsborg, formand for medicinsk udvalg

Der foregår mange interessante diskussioner om hiv-medicin for tiden. Særligt spædndende er den om PrEP (præ-ekspositions profylakse), hvor ikke-smittede behandles med hiv-medicin for at forebygge smitte.

Perspektiverne er ret interessante. Man formoder, at der blandt ny-smittede er en stor risiko for videresmitte. Man ved, at der er en høj virusmængde i begyndelsen af infektionen, og man kunne spekulere på, om der samtidig er en mindre konsekvent brug af kondom. Der er derfor god grund til at tænke på at udvikle en type forebyggelse, som er mere virksom end en opfordring til kondombrug for at forebygge smitte med hiv. – PrEP fokuserer på grupper, som man mener har en større risiko for at blive smittet med hiv end andre.

Det kan på den ene side opfattes som om, at vi har givet fortabt over for vores traditionelle forebyggelsesbudskaber, eller som om, at vi må være mere lydhøre over for grupper, der af forskellige grunde har svært ved konsekvent kondombrug. Det kan være i forbindelse med sex og stofbrug eller illegalt sexarbejde. Her bør der især udvikles nye tiltag, der beskytter særlige grupper af personer, som formodes at have mange sexpartnere uden en samtidig konsekvent kondombrug, f.eks. i gruppen af stofbrugere og sexarbejdere. Det betyder imidlertid, at vi konfronteres med en virkelighed, som kan være svær at manøvrere i. Nogle af disse personer befinder sig på grænsen af loven, og det gør tradtionelt sundhedsindsatserne mere besværlige.

Mere enkelt kan PrEP også diskuteres i forhold til personer, der gentagne gange konstateres med andre seksuelt overførte sexsygdomme end hiv, hvor PrEP som et nyt tiltag foruden rådgivning om kondombrug kunne iværksættes. Mere målrettet over for hiv-smittede, så kunne det også være, at PrEP kunne bruges i parforhold med forskellig hiv-status, hvor spørgsmålet om smitsomhed har lagt en dæmper på sexlivet. Så nogle af disse grupper er bedre beskrevet og afgrænset end andre, og derfor bliver diskussionen om PrEP også derefter. Nogle gange er vi i formodningernes vold, andre gang ved vi godt, at det her helt klart ville hjælpe den enkelte i lige netop i en særlig situation.

Ipergay

På CROI konferencen (Conference on Retrovirus and Opportunistic Infections) i februar måned 2015 i USA blev resultaterne fra det fransk canadiske PrEP studie hos mænd, der har sex med mænd, Ipergay, omtalt. Forskellen mellem den virksomme behandling og placebo var 86%. Resultaterne fra Ipergay baserer sig på 353 forsøgspersoner, som ikke var konstateret hiv-smittet før studiestart. Blandt dem oplyste 46%, at de inden for det seneste år havde haft stofbrug som metamfetamin, amfetamin, kokain m.v. Ved inklusionstidspunktet i undersøgelsen havde en fjerdedel været diagnosticeret med gonore, klamydia eller syfilis inden for det seneste år.

Ifølge behandlingsvejledningen i Ipergay-studiet skulle deltagerne tage to tabletter fra en dag til to timer før den forventede sex. Hvis de så havde sex, så skulle de efterfølgende tage den tredje tablet efter 24 timer og den fjerde efter 48 timer. Behandlingen kunne således tages over 2 til 3 dage. Hvis de fortsatte med at have sex, så skulle de følge behandlingen en gang om dagen og den sidste tablet tages 48 timer efter seneste sex.

Når man gør tallene op, så kan man se, at der i begge grupper var personer, som blev konstateret smittet med hiv.

Når man ser nærmere på de to, der blev smittet, selvom de var blevet tilbudt den virksomme behandling, synes det, at de ikke var helt så konsekvente i deres brug af PrEP.

Generelt havde 43% af alle deltagerne taget tabletterne som foreskrevet, 29% havde nogenlunde fulgt vejledningen, mens 28% slet ikke havde fulgt behandlingen. Men i studiet har man set en markant nedsættelse af risikoen for at blive smittet blandt gruppen, som var i den reelle hiv-behandling, som i dette studie var hiv-medicinen Truvada.

Da de overbevisende resultater fra undersøgelsen kom ud i november 2014 blev alle deltagere tilbudt den virksomme behandling. Herved kan man så følge selve udrulningen af et program med PrEP. Men man ved også, at denne tilpassede behandling i forhold til sex ikke følges af alle.

Viden om adhærens (om medicinen tages som foreskrevet) og om adgang til medicin (om medicinen er tilgængelig for brugeren) er vigtig for at kunne spå om den formodede effekt, der kunne opnås, såfremt PrEP blev introduceret som behandling.

Undersøgelsen formodes ikke at have medført en ændring af adfærd blandt deltagerne. Ca. 7 ud af 10 deltagere oplyste om ubeskyttet analsex i løbet af studiet. Det lå nogenlunde på samme niveau som før studiet ligesom omfanget af sex. I samme periode blev nogenlunde det samme antal (35%) konstateret med en kønssygdom.

Truvada medfører som al anden medicin bivirkninger, kun en person forlod dog forsøget pga. medicinsk interaktion.

PROUD

PROUD er et lignende PrEP-studie i England blandt lidt over 500 mænd, der har sex med mænd, som også blev omtalt på CROI. Her fandt man ligeledes en markant fald i smitterisikoen ved brug af PrEP i en gruppe af mænd, der på mange måde ligner Ipergay gruppen. I denne undersøgelse valgte man imidlertid at tilbyde kontinuerlig behandling med opstart i den ene af to grupper for efterfølgende først at tilbyde dette til den anden gruppe et år efter. Der er således lagt en forsinkelse ind, og der blev ikke holdt nogen

pauser. I begge grupper modtog forsøgspersonerne rådgivning om sikker sex. Allerede oktober 2014 viste data, at man med fordel kunne tilbyde alle PrEP.

Det var et problem i dette studie (som i andre) at få folk til at følge behandlingsvejledningen. For at hjælpe med at fastholde folk i behandling benyttede man sig af spørgeskemaer. På beggrund af den udskrevne mængde medicin var adhærensen omkring 86%. Ca. 86% af medicinen blev udskrevet. Men selv om det ligger lavt i forhold til den typiske adhærens for hiv-smittede, så man en markant reduceret risiko i gruppen i forebyggende hiv-behandling. Forskerne spekulerer på, om ændring i sexvaner (f.eks. pauser) kunne forklare mindre brug, der ikke påvirkede smitterisikoen.

28 personer ophørte behandlingen, dog var det kun 13 af disse som følge af PrEP. Blandt disse 13 genoptog 11 PrEP-behandlingen.

Nye kombinationspiller

De to tabletformuleringer Rezolsta og Triumeq er begge kombinationspiller, som har været på markedet i Danmark siden 2014.

Rezolsta er interessant, fordi den består af proteasehæmmeren Prezista (darunavir), som bliver forstærket med den selektive hæmmer Tybost (cobicistat). – Prezista blev i sin tid udviklet for at påvirke virus, der har muteret, og derved er blevet resistent over for anden type behandling. Det blev godkendt i Europa tilbage i 2007 målrettet behandlingserfarne patienter. Siden er behandlingsvejledningen udviddet til også at omfatte børn og personer, der skal opstarte behandling.

Med Rezolsta er det nu blevet muligt at få en behandling uden brug af proteasehæmmeren Ritonavir (norvir). Ritonavir er kendt for at have en del bivirkninger, men den bruges i kombination med en del anden hiv-medicin for at forstærke effekten.

Rezolsta har vist at fungere godt i kombination med anden behandling. Det interessante er også, at denne behandling kan tages en gang dagligt som en tablet. Som med al anden hiv-medicin skal man dog være opmærksom på bivirkningerne. Fra de mere generelle som diarre, hovedpine, kvalme og udslæt til mere særlige som forhøjede kolesterol og triglycerider. Som det fremgår indgår Prezista i Rezolsta. Prezista er et sulfapræparat, som du skal være sikker på, at du tåler.

Triumeq er en kombinationstablet, som betår af integrasehæmmeren Tivicay (dolutegravir) i kombinationer med nukleosiderne Ziagen (abacavir) og Epivir (lamivudine). Triumeq har vist sig at have en god effekt, hvis ens nuværende behandling holder op med at virke. Den har en god resistensprofil og kan ligeledes tages en gang dagligt som en tablet.

I forhold til anden hiv-medicin opleves samme former for bivirkninger, dog oplevede nogle hepatitis C og B co-inficerede personer påvirkning af deres lever. En screening af leveren er derfor en vigtig forudsætning for at fastslå, om Triumeq kunne være en mulig behandling. Desuden er der observeret interaktion med nogle andre typer hiv-behandlinger, som er boostet med Ritonavir.

Bliv medlem af Hiv-Danmarks venner!

Blev medlem af vores uformelle netværk og fællesskab. Gruppen er lukket, så du kan ikke finde den ved at søge på Facebook. For at blive medlem af gruppen, kontakt da jch@hiv-danmark.dk. Vi ses!

NY BOG!

12 modige fra Ungegruppen har igennem det sidste halve år arbejdet hårdt på at fortælle deres personlige historie på skrift. Nu har de sammen udgivet bogen 'Hold I Virkeligheden'.

De fleste af os kan stadig huske, hvordan det var at være ung. Udseendet ændrede sig, og det gik op for én, at livet slet ikke er så enkelt, som man troede i barndommens naivitet. Men hvordan er det, hvis man samtidig er hiv-positiv?

Det fortæller 12 modige unge nu om i bogen 'Hold I Virkeligheden', som netop er udkommet. Bogen dækker over personlige fortællinger om hvordan det er at leve med sygdommen i skjul, at skulle fortælle andre om hiv eller at skulle blive mor.

De 12 unge er alle medlemmer af Ungegruppen, og lederne Lotte Rodkjær og Tinne Laursen fra Aarhus Universitetshospital har været en støtte for dem, og vejledt dem i processen.

– Ungegruppen er et helt specielt kærligt og accepterende rum, hvor unge får lov at være som de er uden 'masker'. Denne stærke ærlighed og sandfærdighed virker helende for den enkelte og kommer til udtryk i bogen. Det kan vi alle lære af, fortæller Tinne Laursen, som er hiv-rådgiver og den ene leder i Ungegruppen.

Som noget ret unikt, har flere af de unge valgt at stå frem. De har lært at acceptere, at de lever med hiv, og vil ikke længere bruge deres kræfter på at skjule det. En af dem er 22-årige Wilson Bukenya, som har levet hele sit liv i skjul.

– Jo mere jeg benægter at have hiv, desto mere vil det med tiden æde mig op indvendigt, og de kosekvenser er jeg ikke villig til at tage, siger han. Han håber på, at bogen kan hjælpe andre til at turde stå frem, og på længere sigt nedbryde de fordomme der er om sygdommen.

Bogen kan købes i boghandlere eller bestilles via saxo.com.

Ung og hiv+?

Så kom og vær med i UngPlus' lørdagsbar, sidste lørdag hver måned

Den sidste lørdag i hver måned fra 18.00 til omkring midnat.
Tilmelding er ikke nødvendig

I Positivgruppens villa:
Tesdorpfsvej 23, 2000 Frederiksberg

www.positivgruppen.dk/ungplus